

РЕШЕНИЕ

№ 586

гр. София, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **2580** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Закрия В. срещу заповед № 4518 ОЧ-1/24.2.2022 г. на началника на Гранично полицейско управление Брегово, към Регионална дирекция „Гранична полиция“ Драгоман, Главна дирекция „Гранична полиция“, МВР, с която му е наложена принудителна административна мярка „връщане“, която да се изпълни в държавата по произход – А..

Жалбоподателят твърди, че на нито един етап от производството не му е била предоставена възможност да изясни всички факти от значение за личното му положение, нито да се запознае с административната преписка, поради което е нарушен чл. 34, ал. 1 АПК. Не му е предоставена възможност да даде обяснения, в нарушение на чл. 34, ал. 3 и чл. 35 АПК. Не са обсъдени съществени факти от значение за казуса, без да са налице изключенията на чл. 34, ал. 4 АПК. Не е налице позоваване на последната норма, поради което е следвало да се уведоми жалбоподателя за производството и да се осигури неговото участие.

Оспорената заповед му е връчена на български език, който той не владее, без участие на преводач.

Страната, в която следва да бъде върнат – А., е несигурна страна, което е съществено и общоизвестно. Налице е образувано друго дело – адм.д. № 1259/2022 г. на АССГ срещу отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Ответникът началникът на Гранично полицейско управление Брегово, към Регионална дирекция „Гранична полиция“ Драгоман, Главна дирекция „Гранична полиция“, МВР оспорва жалбата. Твърди, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административно-производствените правила. Заповедта е връчена чрез преводач, владеещ разбираем за него език. Налице са фактическите и правните основания за издаването му. Жалбоподателят е без документи за самоличност. Направил е опит да премине границата с Република С. не по установения ред. По отношение на чужденеца има влязло в сила решение, с което му е отказан статут на бежанец, поради което са налице предпоставки за издаване на заповедта.

СГП счита, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено следното:

Със заповед № 4518 ОЧ-1/24.2.2022 г. на началника на Гранично полицейско управление Брегово, към Регионална дирекция „Гранична полиция“ Драгоман, Главна дирекция „Гранична полиция“, МВР, на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „връщане“, която да се изпълни в държавата по произход – А..

Заповедта е издадена на основание чл. 41, т. 4 ЗЧРБ, както и е мотивирана с предложение № 4518р-2061/24.2.2022 г. на началник сектор „Миграция“.

Представено е това предложение, видно от което се установява, че чужденецът е задържан и установен на 4.1.2022 г., около 3.50 ч. в землището на [населено място], общ.Кула, обл. В.. Констатирано е, че жалбоподателят е с регистрация, както и че е с отказа статут на бежанец – с решение 5173/20.12.2021 г. Тези факти се установяват и от докладна записка от 4.1.2022 г.

По делото е постъпила заповед № 4379 ОЧ-293/4.8.2021 г. на началника на ГПУ К., с която е наложена ПАМ „връщане в страната по произход“ – А.. Заповедта е връчена на 4.8.2021 г. Не се установява заповедта да е оспорена, поради което следва да се приеме, че е влязла в сила.

Представена е и заповед № 3-8.9.2022 г. на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, с която на жалбоподателя са наложени ПАМ „експулсиране“ и „забрана за влизане и пребиваване на територията на държите членки на ЕС“.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е в срок. Жалбоподателят е уведомен за оспореното решение на 24.2.2022 г., а жалбата е подадена на 9.3.2022 г., т.е. в рамките на указания му 14-дневен срок.

Жалбата е редовно връчена. Видно от отбелязването върху нея връчването е удостоверено и от Г. И. – преводач от английски. Липсват изявления в административното производство, нито в съдебното производство, видно от които жалбоподателят да твърди, че не владее английски език; той не се е противопоставил на такова връчване.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ, в предвидената от закона писмена форма. Налице са законоустановените реквизити по З., който е приложимия закон относно посетените изисквания. В този смисъл – и заповед № 171/14.2.2022 г. на директора на Регионална дирекция „Гранична полиция“ Драгоман.

Не се установяват съществени нарушения на процесуалните норми.

По отношение на възраженията на жалбоподателя за това, че е лишен от правото си активно да участва в административното производство. Както се установи по делото, видно от цитираните по-горе предложения и докладни, неоспорени от жалбоподателя, той е бил уведомен за започналото производство. Ето защо не може да се направи извод, че не му е била дадена възможност да изрази становище или посочи нови доказателства. Липсват доказателства по преписката, която е в цялост да е поискал да дава обяснения или да представи доказателства и оттук – да се направи извод, че му е отказано. Жалбоподателят не се установява да е изразил становище; не е изложил нови факти, нито е искал да представя нови доказателства.

Ето защо съдът намира за неоснователно изложеното в разглежданата жалба, че е налице нарушение на чл. 34, ал. 1 АПК.

По отношение наличието на материалните предпоставки за постановяване на оспорвания акт.

Съгласно на чл. 41, т. 4пр. 1-во (нова - ДВ, бр. 97 от 2016 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2020 г.) ЗЧРБ – заповед за връщане се издава когато по отношение на чужденеца има влязло в сила решение за отказ, прекратяване или отнемане на международна закрила или убежище;

Следователно, за материалната законосъобразност на процесната заповед за връщане следва да се установи единствено наличие на влязло в сила решение за отказ за предоставяне на международна закрила или убежище. В тази насока следва да се цени констатираното от административните органи /което е официално удостоверяване на факт в гръга на службата им/, че по отношение на жалбоподателя е налице влязло в сила решение, с което му е отказано предоставяне на хуманитарен статут или статут на бежанец.

На съда е служебно известно /доколкото бе докладчик и по адм.д. № 8836/2022 г. с жалбоподател отново Закрия В./, че с решение № 5173/20.12.2021 г. на заместник председателя на ДАБ е отхвърлена молбата на жалбоподателя за предоставяне на хуманитарен статут и статут на бежанец. Решението е влязло в сила на 12.12.2022 г., видно от решение на ВАС, постановено по адм.д. № 11458/12.12.2022 г., по адм.д. №6414/2022 г. на ВАС.

Ето защо би следвало да се приеме, че са налице предпоставките на чл. 41, т. 4 ЗЧРБ.

Същевременно обаче, съдът намира, че оспорената заповед следва да бъде отменена. Това е така доколкото се установява, че по отношение на жалбоподателя е постановен предходен по време административен акт със същия предмет, какъвто е оспореният и същият адресат.

Съгласно съдебната практика – така напр. решение № 10003/08.11.2022 г., Осмо отделение постановено по административно дело № 6850 / 2021 г.:

Административните актове се стабилизират, когато не подлежат на обжалване или когато не са обжалвани в законоустановените срокове, или производството по обжалването е прекратено и този акт не подлежи на обжалване, или когато бъдат потвърдени при обжалването по административен и/или съдебен ред с акт, който е окончателен. За да се гарантира стабилитета на правните отношения, уредени с административните актове са установени правила и срокове относно тяхното обжалване, като във всички случаи сроковете за обжалването са преклузивни ..... С издаването на акта компетентността на администрацията по конкретния въпрос се изчерпва, затова той не може да издаде нов акт по същия въпрос - чл. 27, ал. 2, т. 1 от

АПК, нито да отмени или измени вече издадения, освен в изрично посочените в закона случаи - чл. 99 от АПК.

Съгласно чл. 99, ал. 1 АПК влязъл в сила акт може да бъде отменен/изменен при наличието на посочените в т.1-7 АПК предпоставки, както и по посочения там ред и орган - от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред - от органа, който го е издал.

Веднъж постановен, административен акт може да бъде отменен единствено в производството по възобновяване на издаване на административни актове, уредено в [глава седма от АПК](#), който е инструмент за преразглеждане на въпрос, разрешен с издаден индивидуален или общ административен акт, придобил стабилитет, който не е бил оспорен пред съда, и то само при наличието на изчерпателно изброени предпоставки ([чл. 99, т. 1 - 7 АПК](#)).

Предвид изложените мотиви за необжалваемост на вече придобил стабилитет административен акт, следва да се направи извод за невъзможност за повторно преразглеждане на административен акт. По аргумент от по-силното основание, следва да се направи извод, че не съществува възможност и за постановяване на административен акт с идентичен предмет. Ето защо последващият такъв следва да бъде отменен.

По разноските. Жалбоподателят не е поискал присъждане на разноски, поради което съдът не следва да се произнася.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 64-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на Закрия В., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] заповед № 4518 ОЧ-1/24.2.2022 г. на началника на Гранично полицейско управление Брегово, към Регионална дирекция „Гранична полиция“ Драгоман, Главна дирекция „Гранична полиция“, МВР, с която му е наложена принудителна административна мярка „връщане“, която да се изпълни в държавата по произход – А..

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 70 лв. При неизпълнение на указанията жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: